

ja wata! ka hullo naese kõrwad ei woi sedda ilma halledusseta kuulda. Memmad ei jookse mitte ülle laste ehk ilma lasteta, nago mehehed, waid igga üks tombab neist ühhe — kaks — kolm last sülle, kuida kegi joudis ja sai, ja kandwad howist wälja, katwad neid kinni, warjawad neid omma kehaga tulle ja kulide wasto. Kes lapsega ennam joosta ei joua, se ei jätta last ommeti mahha, waid jäeb jure seisma ja püab last hädada eest hoida. — Wata, nenda tewad hulludke naesed, kel mele tuhka ennam peas ei olnud! Ütle, kas nisuggune asfi mitte süddant ei liguta? Üks naene woib terwist ja moistust kautada, agga armastus, emmalif armastus ei kao ta süddamest mitte. Ta ei moista egga tea ennam, mis ta rägib ja teeb, agga ta armastab! se on ta süddamisse Jummalast lodud ja jäeb senna, kuni südda weel tufsub. Kas ma ni suur naeste sõbber ollen, et ma nende armastust nenda kidan? No miks mitte? ma ollen jo ka naese poeg. Agga naesed, armsad naesed,

kedda ma, kui teie seks jäete mis peäle teid Jummal lonud, süddamest auustan; agga lassete teie ennestele sarwed pähhä, kihwad suhho ja kulliküned sõrme otsa kasmada: siis auustago teid rongad ja warresed omma lauloga, minno südda ei kanna siis sedda ennam tehha; siis polle teie ka mitte ennam sedda, mis peäle teid Jummal on lonud. — Jummal andko keige hea naestele kallist terwist ja hoidko meid pahhadega kokko satumast! —

Mees perrenaese ammetis.

(Ennemüistne jut.)

Olli ford üks mees kes hommikust õhtoni urrises ja nurrises, nago pudro padda kees. Tal olli allati pahha meel, ja ei teadnud issegi miks pärrast? Waese naesel olli koera ello. Eo jures ei sanud perre ta mele pärrast, koddo ei sanud naene ta mele pärrast, — firrus ja wandus, et seina palgid raksusid. Ühhe õhtul heinamaalt tulles, olli luggu